

"Εται ο Συγγρός παρηγορήθηκε για την εναντίον του κατακραυγή και εξακολούθησε το όλο του...έθνικου ευεργέτη.

Η παράλογες ελπίδες που γεννήθηκαν στην ψυχή του λαού για τ' άμυθητα κέρδη των Λαυριακών μετοχών, μετέφεραν τις χρηματιστηριακές συνθήκες στην Ελλάδα, το κυνήγι του εύκολου κέρδους, τη μαγία της χρυσοθήρας. "Όλοι ώνειρευθίαν μεταλλεία. Κάθε καρδοστασιασμένος, άφινε τή δουλίτσα του κ' έπαιρνε τά θουά, σκαλιζόντας τά χώματα ν' άνακαλύψη πολύτιμα μέταλλα. Άλλοι έμίσθωναν έργάτες κ' έκαναν άνασκαφές στα χωράφια τους κ' όλους τους είχε πίσσει ό μεταλλευτικός πυρετός. Τό περίορο δέ είνε, ότι γρήγορα ή χρυσοθηρία μετεβλήθη σέ θησαυροθηρία. "Άρχισαν νά ζητούν κρυμμένους θησαυρούς, τής άρχαιάς ή τής Τουρκικής έποχής. "Από τις έπαρχίες έρχόντουσαν ειδήσεις, ότι διάφοροι γεωργοί, σκάθων, τώ χωράφι τους, άνακάλυψαν τάχα σωρούς από χρυσές λίρες. "Όσπανικά κολωνάτα, ντούπιες, φλωρία. Τό "Άργος άναστατώθηκε μέ τό παραμύθι, ότι: ένας περβολόρης, Ντούλιας ώνόματι, θρήκε στον κήπο του ένα κιούπι γεμάτο χρυσάφι!...

Έπειτα, άρχισε ή τυχοδιωκτική μαγιά τής αναζητήσεως κληρονομιών. Πέριφημη, π. χ., έμεινε ή ύπόθεση τής κληρονομίας Μοροζίνη. Φαίνεται, ότι πρό 250 έτών, πέθανε κάποιος Μοροζίνης, άκληρος, άφίνοντας κολοσοαία περιουσία σέ χρήματα και χτήματα. "Ήταν εύγενής Βενετσάνος, ή περιουσία του έμεινε άζήτητη και έπρεπε νά θρεθούσιν ό κληρονόμοι του. "Όσοι όμως παρουσιάζονταν, δέν έφταναν άρκετές αποδείξεις συγγενείας μέ τόν Μοροζίνη κ' έτσι ό άπαιτητά τής κληρονομίας του πλουσίου Βενετσιάνου έγιναν πολλοί, σαν τήν άμμο τής θάλασσας. "Όλοι ό "Ιταλοί έλεγαν πώς τόν είχαν πρόγονο! "Άξανα, ό "Αϊών του Φιλήμονος έδημοσίευσε τά καθέκαστα ότι "Υποθέσεως Μοροζίνη" μέ τήν γαργαλιστική λεπτομέρεια, τή τό ποσό ήταν 20.000.000 χρυσά φράγκα. Άμέσως τότε ξεφύτρωσαν και στην Ελλάδα σαν τά μανιτάρια πολυάριθμοι κληρονόμοι τού Μοροζίνη, ίδίως Έπτανήσιοι και άλλοι νησιώτες. "Ένας μάστιχα, από κάποιο νησί τών Κυκλάδων, έφερε στό δικηγόρο κ. "Αντώνιο Μάτεση οικογενειακά έγγραφα, πού έδιναν κάποιες έλπίδες, ότι πράγματι καταγόταν από τούς Μοροζίνηδες. "Ο κ. Μάτεση άνέλασε τήν ύπόθεσι κ' έστειλε άνθρωπο στό Βενετία, νά παρουσιάσθι στό δικηγόρο τής κληρονομίας Μοροζίνη, τό Μάριο Φόρτις, και νά συνεννοηθι μαζί του. "Ο άπεισταλμένος τού κ. Μάτεση θρήκε τόν διαπρεπή βενετσάνο δικηγόρο στό κομψό παλατάκι του, στην πλατεία Ρίο-Παπάρνα και τού εξέθεσε τόν σκοπό τής έπισκεψέως του. "Ο κ. Φόρτις χαμογέλασε.

—Περάστε, σάς παρακαλώ, άπ' έδω, είνε δείχνοντας τό πλανόδιο δωμάτιο.

"Επήγαν μαζί σ' ένα εύρύχωρο δωμάτιο, πού όλοι του όι τοίχοι ήσαν σκεπασμένοι μέ ντουλάπια, γεμάτα δικογραφίες.

—Βλέπετε όλες αυτές τις δικογραφίες; είνε ό Βενετσάνος δικηγόρος. "Όλες είνε για τήν κληρονομία Μοροζίνη. Τώρα πού μπήκε στό χορό και ή Έλλάς βιά μου χρειαστή κ' άλλο δωμάτιο!

Κατόπιν αύτου, ό άπεισταλμένος τού "Αθηναίου δικηγόρου έφυγε άπογοητευμένος, πελάσαν από τότε πολλά χρόνια και ή περιουσία τού Μοροζίνη άκόμη περιμένει τόν πραγματικό κληρονόμο της.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Τά άνθη, είνε ή απόδοσις τών φιλημάτων τού ήλιου πρός τήν γήν.

Κάρμεν Σ ύ λ θ α

"Η φατεινές και ή σκοτεινές γραμμές τής ζωής μας, χάρις στην άρμονία τών αντίθέσεων, άποτελούν όλη τή δύναμι κ' όλο τόν χρωματισμό τής ζωής μας.

Π ώ π

Κατά τή γνώμη μου, τρία πράγματα άπαιτούνται για τήν εύδαιμονία τού ανθρώπου: σωματική υγεία, πνευματική έλευθερία και άγνώ αισθήματα.

Λαμαρτίνος

"Από τό νά κυνηγάς ένα γερανό, καλύτερα είνε νάχης ένα σπουργίτη στα χέρια.

Θερβαντές

Μή δίνετε ποτέ χρήματα σ' έκείνον πού σάς ζητά πολλά. άφου προηγουμένως σάς γύρισε ένα μικρό ποσόν πού σάς χρωστούσε.

Κικέρων

ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΝΑΣ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΞΑΝΘΗ - ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ

Πόσες φορές σάς έχω πη και πόσες τραγουδήσει
Πώς έχω σαν θεότρελλος ώς τώρα άγάπησει
Μονάχα τις ξανθές.

Σάν πώ ξανθή, τό στόμα μου, εύθύς κολλά σαν μέλι
"Ένώ για τις μελαχροίνες καθόλου δέν μέ μέλλει
Και...όμως τι τά θές!

Αύτ' ή ξανθούλα π' άγαπώ μέ μάτια γαλανά
"Εμαύρισε πού όλομερις στον ήλιο τριγυρνά
Κ' άγίνθη μελαχροινή.

Μιά τήν θωρό μελαχροινή και σαν έμβόλια μια
Και δέν άντέγω και στών δυό τήν τόση νοστιμιά
Και ή καρδιά μου λαχταρεί και για τις δυό ποει.

Η ΒΟΥΛΗ

Φοικώδης κωλομεργία, κακομερία μέ τό τσουβάλι,
έγυθασίες για τήν άπάρτια, άουσταζία πού μεγάλη,
χιλιάδες δυό έπερωτήσεις, άφόρητος άνοησία,
περί άερων συζητήσεις, σευγάλα εις τής εργασία
όλιγοι λόγοι τού "Ηγέτου, κι' ότι άλλο κάνουν οι τρέλλοι
μέ στάσιν κ' ύφος Περικλέτου, σημαίνει Έλληνική Βουλή.

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Όυτε μέ γνωρίζεις, ούτε σέ γνωρίζω,
πού και πού μου ρίχνεις μια ματιά γοργή,
κι' όμως σαν μέ βλέπεις κάποτε νομίζω
πώς δέν μάς χωρίζει τίποτε στή γή.

"Αν σου πώ πως έρωσ τήν καρδιά μου καιέ,
δέν βιά τό πιστεύσεις, όπως κι' άν στο πώ,
κι' όμως, δέν ήξερνώ, κάτι τι μου λέει,
—κ' ίσως είν' αλήθεια—ότι σ' άγαπώ.

Όυτε μέ γνωρίζω, ούτε μέ γνωρίζεις,
όμως σαν διαθαίνεις κ' έτοι μέ θωρείς,
όπως νά τό ξερις, κάτι μου χωρίζεις,
όπως νά τό ξερω κάτι μ' άφαιρείς.

Η ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Τώρα πού χόρτασες φιλή,
μέ παρατάς, άμαρτωλή,
και σκεύεσαι για τήν τιμή και για τό γόητρό σου.
Πώς είνε τάχατες ντροπή
μιά παντρεμένη—τι θά πη!...
σέ ξενή άνάπη νά ζητά παρηγορία—τό Θιό σου!..

Πέ το, σταράτα, παστρικά,
νοικοκυρία κ' άντρικά,
πώς ή καρδούλα σου ζητά μαζί μου, πειά, νά κόψη,
γιατί άγκαλιά θ' έρες πού θερμή
κι' άσε στην μπάντα τήν τιμή,
πού τώρα στα γεράματα, τήν έλασες ύπ' όψει...

Μή λόγος τάχα είνε κρυφός,
πού άφότου γνώρισες τό φως
όλο και μέ καφούρηδες καινούριους φιγουράρεις,
πού κατατάσεις σ' άριθμούς
και σχηματίζεις όλλαμους
και θά μπορούσες τόμπος, μέ δαυτούς νά φορμάρης:

Κάθε γωνιά και άπαυτός
κάθε ντουρσέκι πιετικός,
ό "Όλυμπος, σαν νάσουνε μέ τις σαράντα θρύσες...
και μου μιλάς περί τιμή,
ένώ δέν στέκεσαι στιγμή
κι' όλο στους δρόμους τριγυρνάς μέ γκιόσες και μέ κίσες!

"Άλλο δέν έχω νά σου πώ
Και μόνο, γιατί σ' άγαπώ,
σου δίνω κάποια σύμβουλή και φρόντισε νά πράξης.
Καθρέφτη άν έχης, πέ τρέλλι,
κάντου κομμάτια τό υσαλί,
γιατί όταν δης τή φάτσα σου, δέ θέλω νά τρομάξης..

Ο ΑΓΓΕΛΗΣ